

ПРОТОКОЛ

№ 172

гр. Варна, 14.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мая Т. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Тони Кръстев Търговско дело № 20213100900341 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

след спазване на разпоредбата на чл.142, ал.1, предл. II^{ро} от ГПК

Ищецът АН. Д. Х., редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат С.Т., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Ищецът КР. М. Х., редовно призована, не се явява, представлява се от адвокат С.Т., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Ответникът ЗД "БУЛ ИНС"АД, уведомен по реда на чл.56, ал.2 от ГПК, не се представлява.

Третото лице помагач С. Д. Д., уведомен от предходно съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

Вещото лице Г. Й. Др., уведомен от предходно съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Т.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ, на основание чл. 143 от ГПК пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора.

СЪДЪТ докладва постъпило становище с вх.№ 5036 от 01.03.2022 г. от

процесуалния представител на ответната страна, в което се сочи, че се поддържа отговора на исковата молба и възраженията, изложени в него. Не се възразява срещу проекта за доклад, не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение на водача на автомобил с регистрационен номер * **** *. Не се възразява срещу доказателствените искания на третото лице помагач. Няма въпроси към съдебната автотехническа експертиза. Моли да се приеме заключението. Моли за присъждане на разноски. Прави възражение при условие на евентуалност за прекомерност на адвокатско възнаграждение на ищеца.

Съдът докладва и отговор-становище с вх.№ 25873 от 13.12.2021 г. от третото лице помагач чрез адвокат П.Б., в което се оспорва исковата молба изцяло. Счита исковете за неоснователни. Евентуално счита претенцията за прекомерно завишена. Прави възражения за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на загиналия пешеходец, с оглед неговото поведение непосредствено преди и при настъпване на процесното пътно транспортно произшествие. Също така прави възражение за съпричиняване от страна на ищцата А.Х., изразяващо се в това, че последната не е осъществявала контрол върху лечението и поведението на починалия. Предвид психично заболяване е допуснала, той да не получава лекарства и не е предприела действия за инициране на принудително лечение на пострадалия пешеходец.

В становищата са направени и доказателствени искания, а именно да се задължи МБАЛ „Света Марина – Варна“ ЕАД да представи медицински документи от проведено стационарно лечение на М. Х. за период от 10 години назад, считано от 18.10.2015 г.; за задължаване на Директора на РЗОК да представи рецептурна книжка на М. М. Х., съдържаща информация за диагноза и личен лекар, изписани лекарства и провеждане на лечение също за период от 10 години, считано от 18.10.2015 г. След установяване кой е бил личният лекар на починалото лице, прави искане за допускане на личния лекар до разпит като свидетел за установяване на обстоятелствата какво е било здравословното и психично състояние на починалия, ходил ли е редовно на прегледи, приемал ли е редовно изписаните медикаменти, някой близък следил ли е за това.

СЪДЪТ връчва на процесуалния представител на ищите преписи от становищата на ответника и третото лице помагач.

Адв. Т.: Поддържахме претенциите така, както са заявени. Запознати сме с проекта за доклад. Нямаме възражения по него.

СЪДЪТ на основание чл. 146 от ГПК, **ПРИСТЪПВА КЪМ ДОКЛАД на предявените искиове**, съобразно Определение № 1587 от 29.11.2021 година и го **ОБЯВЯВА ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН**, като го допълва с направените възражения за съпричиняване от страна на третото лице помагач така, както са изложени с отговора-становище от 13.12.2021 г., а именно:

Предявени са субективно и обективно съединени искиове от АН. Д. Х., ЕГН *****, адрес: гр. Варна, ул. „***“ 10, ет.3, ап.7 и КР. М. Х., ЕГН *****, от гр. София, ул. „***“ № 49, ет.4, ат.2, срещу "ЗД "БУЛ ИНС" АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес управление: гр.София, район „Лозенец“, бул. "Джеймс Баучер" № 87, с правно основание чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.) и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на:

- АН. Д. Х., ЕГН *****, сумата в размер на 150000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие смъртта на сина й М. М. Х., настъпила при ПТП от 18.10.2015 година, виновно причинено от водача СТ. Д. Д., ЕГН *****, на лек автомобил „Ауди А3“ с рег. № * **** *, както и сумата от 45 708,33 лева, представляваща законната лихва върху главницата от 08.10.2017 година, до датата на исковата молба, ведно с присъждане на законната лихва от датата на исковата молба до датата на окончателното изплащане на сумата.

- КР. М. Х., ЕГН *****, за сумата в размер на 20000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие смъртта на брат й М. М. Х., настъпила при ПТП от 18.10.2015 година, виновно причинено от водача СТ. Д. Д., ЕГН *****, на лек автомобил „Ауди А3“ с рег. № * **** *, както и сумата от 6094,44 лева представляваща законната лихва върху главницата от 08.10.2017 година до датата на исковата молба, ведно с присъждане на законната лихва от датата на исковата молба до датата на окончателното изплащане на сумата.

Претендират се и сторените в процеса разноси.

В исковата молба се твърди, че на 18.10.2015 г. в гр. Варна около 05 часа сутринта, по бул. „Цар Освободител“ преди пресечката с ул. „Неофит

Рилски", водачът СТ. Д. Д. е предизвикал пътнотранспортно произшествие при управляване на моторно превозно средство л.а. „Ауди А3" с рег. № * **** **, нарушил правилата за движение – чл. 21, ал.1 от ЗДП, и в резултат на това по непредпазливост причинил смъртта на М. М. Х.. Деянието било извършено в пияно състояние и деецът е избягал от местопроизшествието. С присъда № 2/19.01.2017 г., влязла в сила на 04.02.2017 г., СТ. Д. Д. бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, пр.1 и пр. 6 буква „Б" пр.1, вр. с ал.1 буква „В", вр. с чл. 342, ал.1 от НК.

Към датата на извършване на деликта отговорността на водача СТ. Д. Д. била предмет на задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите съгласно полица № 47625859/40840, издадена от ответника „ЗД „Бул инс““ АД.

Сочи се, че М. М. Х. е син на първия ищец и брат на втория ищец.

Смъртта на първородния си син А.Х. е изживяла като силен шок. Това било не само неочаквано, но и напълно необяснимо за нея. Към днешна дата ищцата продължавала да тъгува и да не може да се примири със загубата му. Не можела да приеме, че някой, така нелепо е отнел живота на скъп и любим за нея човек. След смъртта на бащата на М. М. /М. Х., починал на 08.01.2007 година/ привързаността между двамата станала още по-силна, подкрепяли се взаимно, между тях съществувала силна и трайна емоционална връзка на обич. Тази внезапна загуба се отразила изключително негативно на психиката ѝ, като оставила у нея чувство на празнота и безпомощност и носела изключителна мъка за нея и до днес. М. Х. е бил не само нейния първороден син, но и довереник, с когото споделяла значимите за нея събития и преживявания през годините. Човекът, който виждал в лицето на своята майка опора и верен съветник. Настъпилият летален изход в посоченото ПТП бил кошмарно изживяване и за втория ищец – сестра на починалия. Същата работела в гр.София, но независимо, че на са живели в едно домакинство с М. Х., изпитвала любов и уважение към него. Отношенията им с починалия били изключително близки, двамата били много привързани един към друг. Скръбта на К.Х. ѝ причинила неимоверни страдания. Ищцата много трудно преживявала загубата на единствения си брат. Преди трагичния инцидент ищцата почти всекидневно общувала с него. Връзката между сестра и брат била изключително силна и внезапната смърт на последния се отразила

изключително негативно на психиката на ищцата. Същата претърпяла и търпи и към момента негативни преживявания, психически дискомфорт, страдания и мъка от загубата на толкова близък за нея човек, като все още страда от загубата на своя нелепо загинал брат.

М. М. нямал собствено семейство, не бил женен, нямал деца, поради което семейната връзка с майка му и сестра му не била прекъсвана, въпреки навършването на пълнолетието. Не била прекъсната връзката на обич и взаимопомощ независимо от възрастта му към момента на причиняване на смъртта.

Молят за уважаване на исковете и присъждане на разноски.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „ЗД „Бул инс““ АД е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди от ищцата АН. Д. Х. само по размер. Оспорва иска на КР. М. Х. както по основание, така и по размер.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по отношение на лекия автомобил „Ауди А3“, рег. № * **** ** към дата на настъпване на процесното ПТП – 18.10.2015г., настъпването на ПТП и участниците в него.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на починалия М. М. Х., с твърдение, че същият е предприел пресичане на пътното платно на необозначено място, в района на кръстовище, като не е съобразил поведението си с приближаващия го автомобил, като по този начин сам не се е погрижил за собствената си безопасност и е създал предпоставка за настъпване на процесното ПТП.

Счита, че претенцията на АН. Д. Х. за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 150 000 лева е завишена и противоречаща на разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, не отговаря на принципа за справедливост и икономическата конюнктура в страната към датата на ПТП - 18.10.2015г. Намира за справедливо обезщетение сумата 120 000 - 140 000 лева, намалена с процента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на загиналия пешеходец.

Счита, че не са налице предвидените в задължителната съдебна практика предпоставки за присъждане на обезщетение за неимуществени

вреди на ищцата К.Х., която е сестра на починалия М. М. Х..

Излага подробна аргументация с позоваване на съдебна практика. Претендира сторените по делото разноски.

В допълнителната искова молба се оспорва възражението за съпричиняване на вредоносен резултат. Поддържа се, че пострадалият М. Х. не се е придвижвал в нарушение на разпоредбите ЗДвП и че е предприел пресичане като е съобразил поведението си с изискванията на ЗДвП, респ. поведението му не е било противоправно. Поддържа, че причините за процесното ПТП са единствено поведението на водача, в частност употребата на алкохол от негова страна, движението с превишена скорост и липсата на своевременна реакция.

В срока по чл. 373 ГПК, ответникът не е подал **допълнителен отговор**.

Третото лице помагач СТ. Д. Д. чрез процесуален представител е подало писмено становище в което прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на починалия, тъй като същият предприел пресичане на пътното платно на необозначено място, през тъмната част на денонощието, не съобразил поведението си с приближаващия автомобил и създал предпоставки за настъпване на процесното ПТП. Поддържа, че с това си противоправно поведение пострадалият е нарушил правилата за движение и това поведение е в пряка и непосредствена причинна връзка с вредоносния резултат, поради което следва да бъде отчетено при разпределение на тежестта в размера на дължимото обезщетение.

Прави възражение за съпричиняване от страна на ищцата А.Х. изразяващо се в това, че последната не е осъществявала контрол върху лечението на починалия предвид психичното му заболяване и е дпуснала той да не получава лекарства. Излага, че починалият е бил диагностициран с органично разстройство на личността, бил е многократно хоспитализиран, като след дехоспитализация е следвало да провежда системно лечение с предписани лекарства, за да не се влошава състоянието му. Ищцата следвало да осъществява контрол върху това, дали редовно се приемат от него лекарствата и дали редовно се посещават лекари. В случай, че лицето отказвало доброволно да приема предписаните му лекарства, следвало да предприеме действия като инициира принудителното му лечение съгласно Закона за здравето. Като не била сторила това ищцата дпуснала той да

изпадне в състояние, при което да бъде в опасен за себе си.

Правна квалификация: чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ във вр. чл. 267 от КЗ /отм./, чл. 223, ал. 2 от КЗ /отм./, чл. 45 и чл. 86 от ЗЗД; чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНА ТЕЖЕСТ:

Всяка страна следва да установи фактите, на които основава твърденията си и черпи изгодни правни последици, съобр. разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

УКАЗВА НА ИЩЦИТЕ, че носят тежестта да докажат претърпените неимуществени вреди и обстоятелствата, обосноваващи техния размер, причинно-следствена връзка между ПТП и твърдяните неимуществени вреди, наличие на валидно застрахователно правоотношение. Ищцата К.Х. допълнително следва да докаже, че е създала особено близка трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания.

УКАЗВА НА ОТВЕТНИКА, че носи тежестта да докаже фактите и обстоятелствата касаещи елементите от механизма на настъпване на процесното ПТП имащи отношение към релевираното възражение за съпричиняване.

На основание чл. 300 ГПК, СЪДЪТ УКАЗВА на страните, че е изключена преценката относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и вината на дееца, които са задължителни за гражданския съд, съобразно влязлата в сила присъда 2/19.01.2017 г. по НОХД № 1489/2016 г. по описа на ОС – Варна.

Съдът обявява за **безспорни** и ненуждаещи се от доказване следните факти: факта на настъпване на 18.10.2015 г. в гр. Варна около 05 часа сутринта по бул. „Цар Освободител“ преди пресечката с ул. „Неофит Рилски“ на ПТП между лек автомобил „Ауди А3“ с рег. № * **** **, управляван от СТ. Д. Д., и М. М. Х. като пешеходец, в резултат на което последният е загинал; факта, че срещу водача на гореописания автомобил е било образувано НОХД № 1489/2016 г. по описа на ОС – Варна, по което с присъда № 2/19.01.2017 г. подсъдимият СТ. Д. Д. е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, пр.1 и пр. 6, буква „Б“ пр.1, вр. с ал.1 буква „В“, вр. с чл. 342, ал.1 от НК; факта, че ищцата АН. Д. Х. е

претърпяла неимуществени вреди в резултат от извършения от СТ. Д. Д. деликт.

СЪДЪТ докладва, че с Определение № 1587 от 29.11.2021 година е допуснал до приемане представените от страните заверени копия от писмени доказателства.

СЪДЪТ, на основание чл. 146, ал. 3 от ГПК предоставя възможност на страните да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответни процесуални действия.

Адв. Т.: Да се приемат писмените доказателства.

СЪДЪТ, като взе предвид изявленията на процесуалните представители на страните, намира, че следва да се приемат представените от страните в хода на размяната на книжа заверени преписи от писмени доказателства, както и да бъде приложено по делото за послужване НОХД № 1489/2016 г. по описа на Окръжен съд-Варна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените с исковата молба заверени преписи от писмени доказателства, както следва: Присъда № 2 от 19.01.2017 година на ОС-Варна, постановена по НОХД № 1489/2016 година, ведно с мотиви; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 3584/19.10.2015 година, ведно с план-схема; Удостоверение за наследници на М. Х.; Удостоверение за семейно-правни връзки на К.Х.; Удостоверение за раждане на М. АХ.; Застрахователна полица № 47625859/40840 към ЗД „Бул инс“ АД; Свидетелство за регистрация на автомобил - първа част; Разпечатка от Гаранционен фонд за наличие на застрахователна полица към 18.10.2015 година; Данни за изчисляване на законна лихва.

ПРИЛАГА по делото за послужване НОХД № 1489/2016 г. по описа на Окръжен съд-Варна, ведно с ДП № 533/2015 г. по описа на с-р „ПП“ при ОД МВР-Варна.

Адв. Т.: По повод на становището на застрахователното дружество считам, че същото не касае въпроси по същество и нека да бъде записано, че правим възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение ако има писмени доказателства за това, тъй като не можах да

видя по самото дело.

По отношение на възраженията, дадени в отговора на исковата молба на третото лице помагач считам, че същите са неоснователни. В настоящото производство причинителят на ПТП-то е обвързан от фактите и обстоятелствата, които са констатирани в постановеното осъдително съдебно решение, с което е установена фактическата обстановка по причиняването на пътното транспортно произшествие, леталния изход от сблъсъка с М. Х. и респективно вината на водача на автомобила, в настоящия случай – третото лице помагач. В тази връзка доводите касаят единствено и само възражение по съществува на правния спор и не би следвало да бъдат уважавани доказателствените искания, които не са в, каквато и да е, пряка връзка с причиняването на пътното транспортно произшествие. При условие че уважите доказателствените искания, Ви моля да допуснете едновременно разпит на свидетелите, които сме задължени да водим в съдебно заседание, по отношение на установяването на фактите и обстоятелствата, твърдени в исковата молба.

СЪДЪТ по направените от третото лице помагач доказателствени искания намира, че същите са неотнормими към предмета на спора. Не се твърди пострадалият пешеходец да е бил поставен под запрещение. Не се твърди ищцата А.Х. да е била негов попечител. Не се твърди да е допуснато задължително настаняване и лечение на пострадалия по реда на Закона за здравето, поради което съдът намира, че исканията следва да бъдат оставени без уважение, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на третото лице помагач за изискване на документи по реда на чл.192 от ГПК от МБАЛ „Света Марина – Варна“ ЕАД и от Директора на РЗОК – Варна, както и за разпит на личния лекар на пострадалия М. М. Х..

СЪДЪТ докладва, че с Определение № 1587 от 29.11.2021 година е допуснал по искане на ответника изготвянето на съдебно-автотехническа експертиза.

Адв. Т.: Бих желал да коментирам предварително част от въпроси, които бих направил в съдебно заседание. Имам доказателствено искане във връзка с установяване на допълнителни факти и обстоятелства, които са от

съществено значение при първоначалното изслушване на вещото лице, за да не се налага след това оспорване на заключението, с оглед събиране наново на същите доказателства. Ще ги изкоментирам и ако уважите възраженията ми за изслушване в днешното съдебно заседание на вещото лице да поискам евентуално допълнителна задача или респективно тройна експертиза в определена част. От съществено значение за установяването на механизма на извършването на пътното транспортно произшествие, на което се позовава и ответника, е установяването на посока на движение на пострадалото, впоследствие починало лице – М. Х.. В част от документацията по делото е записано, че лицето се е движило от ляво надясно - в три документа, а именно лист 2 от досъдебното производство, лист 4 от досъдебното производство, лист 9 и лист 40 от досъдебното производство. Оторизираните органи са написали, че пострадалото лице се е движило от ляво надясно. Единствено само в показанията на третото лице помагач е отразено, че пострадалото лице се е явило изведнъж от дясната му страна. С оглед на това и вещото лице по експертизата, която е допусната по наказателното производство, е приело, че пострадалият и починал впоследствие М. Х. се е движил от дясно наляво, а не от ляво надясно. Считам, че това обстоятелство по принцип би било от съществено значение за установяването на механизма на настъпване на произшествието и евентуално видимостта от водача на автомобила към пострадалото лице.

От друга страна, по делото са налице веществени доказателства и снимки, които касаят евентуално констатирането на факта дали фаровете на лекия автомобил са били в работно положение и в какво точно работно положение са били. Третото лице помагач твърди, че тръгвайки е включило светлините, но ние поддържаме, че с оглед изготвения фотоалбум, от който се вижда, че десният фар, който е счупен и зоната, в която е осъществен контактът с починалия при пътното транспортно произшествие, е бил в неработещо положение. В тази връзка, с оглед механизма на настъпване и изчисляване на съответното отстояние за видимост от шофьора до пострадалия и респективно от пострадалия до шофьора, това е от съществено значение. В тази връзка би следвало да се отчетат всички фактори, за които има събрани данни по досъдебното производство, а именно метеорологичното време, астрономическото време, времето на настъпване на пътното транспортно произшествие, посоката на движение на пострадалия, работата

на фаровете на автомобила и респективно разположението на тялото след пътното транспортно произшествие, за да се установи всъщност, в каква посока се е движил починалият и от тук доколко (ако изобщо има такова съпричиняване) да се преценява относителния дял на неговото поведение, за което се твърди, че е било обосновка на предпоставка за настъпилото пътното транспортно произшествие. Снимката на фара е на лист 49 от досъдебното производство. Там всъщност се намира и протоколът за изземването на този фар, поради което вещото лице може да направи и оглед на това вещественно доказателство, което трябва да се съхранява по съответния процесуален ред, за да прецени дали този фар е бил в режим на работа или не е бил в режим на работа. От там ако може да се установи с категоричност този извод, може да се стигне до съвсем други изводи, които касаят разстоянието, от което починалият да възприеме автомобилът, който се е движил в платното. Моето искане е да бъде допусната задача, която да допълни задачата на ответника, съобразно която вещото лице да отговори на следните въпроси:

С оглед на събраните по делото доказателства и с оглед на иззетия като доказателство фар по досъдебното производство 554, приложено по настоящото дело, вещото лице да установи, в какво работно положение са били фаровете на автомобила, причинил ПТП-то и ако са били в работно положение, в какъв режим на светлини – къси или дълги. При положение, че се установи, че не са били в работен режим при сблъсъка, на какво се дължи невключването на фаровете – дали на повреда на крушка, или на друг технически дефект на устройството на фаровете?

С оглед отчитане на всички фактори, оказващи влияние върху движението на пътното транспортно средство, а именно сезона, времето на настъпване на ПТП-то, разположението на тялото след настъпването на ПТП-то от момента на предполагаемия удар до установяването на тялото върху пътното платно да посочи, в каква посока е извършвано движението от М. Х. – от ляво надясно по посока на движението или от дясно наляво по посока на движението и във връзка с евентуално установената констатация по точка 1 от задачата и с оглед посоката на движение на М. Х., вещото лице да посочи какво е разстоянието, на което пострадалият би могъл да възприеме приближаващото него пътното транспортно средство.

В съдебната зала влиза адвокат Г. А. – процесуален представител на

третото лице помагач С.Д., преупълномощена от адвокат П.Б. и приета от съда от днес.

Адв. Т.: Би ли могло вещото лице да отговори на въпрос, с оглед всички факти по делото, изготвените протоколи за оглед и с оглед положението на тялото на починалия, би ли могло да се установи, в каква посока се е движил пострадалият?

СЪДЪТ по направените доказателствени искания за поставяне на нова задача на допуснатата съдебно автотехническа експертиза, намира, че същите следва да бъдат оставени без уважение, тъй като се основават на нови фактически твърдения, които се правят едва в първото по делото съдебно заседание и които не са наведени в срока за подаване на допълнителна искова молба. Освен това, съдът отчита и обстоятелството, че на част от поставените въпроси вещото лице е дало отговор, тъй като са били предмет на поставената му от съда задача за установяване на механизма на процесното пътно транспортно произшествие, с оглед на което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направените в днешното съдебно заседание искания от процесуалния представител на ишците за допускане на нови задачи на съдебната автотехническа експертиза.

СЪДЪТ докладва постъпило заключение с вх.№ 2066 от 27.01.2022 г. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

Адв. Т.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

Адв. А.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на вещото лице, изготвило съдебно-автотехническата експертиза, като пристъпва към снемане самоличността му:

Г. Й. Др. – 68 години, български гражданин, неосъждан, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл. 291 от НК, след което същият обеща да даде незаинтересовано и безпристрастно заключение.

В. л. Д.: Поддържам заключението. Известна ми е наказателната отговорност.

В.л. Д. на въпроси от адв. Т.: Единственият, присъствал на събитието, е водачът на моторното превозно средство и той заявява, че движението на пешеходеца е от улица „Неофит Рилски“ - от дясно наляво. Ако движението беше от ляво надясно, видимостта му по-скоро би била може би по-голяма, защото от лявата страна има доста навътре един жилищен блок и е по-голямо разстоянието и няма дървета по улицата, а иначе съприкосновението се е случило и тялото е на мястото, на което е намерено.

По отношение на това дали тялото щеше да бъде на същото място ако движението от починалия се е извършвало от ляво надясно, а не от дясно наляво, общо взето това всичко е въпрос на догадки и предположения. Във всички случаи скоростта не е била малка и тялото е отхвърлено на значително разстоянието след съприкосновението с автомобила.

Зоната на процесното ПТП е прав участък, осветен от уличното осветление. Автомобилът се е движил с включени светлини и включен двигател. Това означава, че е бил забележим и по светлините, и по шума от двигателя. Обичайно, когато един автомобил е с работещ двигател, тогава поне щеше да има габаритни светлини ако не са включени светлините, но след вкарване на изискванията за движение по улиците денонощно на къси светлини, преобладаващата част от автомобилите, без тези, които са много стари, със запалването на двигателя, късите им светлини се включват. Според материалите по делото светлините са били включени, а това, че единият фар и то фарът, който е от страната на удара, възможно е лампата да е била повредена от силата на удара. Това може да се установи само в лаборатория на институт, физически не. Някога имаше такава лаборатория в Техническия университет в град Русе. Виждал съм по дела да се изпращат за изследвания лампи, но това беше много отдавна и на автомобили, които не са с такъв вид лампи, както сега.

Адв. А.: Нямам въпроси към вещото лице.

Адв. Т.: Оспорвам заключението на вещото лице в точка 4 – видимостта на пострадалия към приближаващия го автомобил. Ние считаме, че вещото лице не следва само да се позовава на твърденията на заинтересованото лице, че са били налице включени светлини на автомобила, а следва да се провери обстоятелството дали тези светлини наистина са били включени, за да можем да заявим с категоричност, че съществува хипотетична възможност,

придвижващият се автомобил да бъде възприет от починалия и тъй като всъщност този въпрос касае отговора на въпроса по точка 4 по изготвената вече експертиза, ние сме нямали възможност нито в основната искова молба, нито в допълнителната искова молба да посочим обстоятелства, които биха касаели този извод. В тази връзка желаем да се допусне допълнителна експертиза или тройна експертиза в условия на евентуалност, която да установи, в какво работещо положение са били фаровете на автомобила, като установи евентуално, на какви светлини са били те към момента на пътното транспортно произшествие и дали има някакви повреди по иззетия като доказателство десен фар, които да установяват режимът на работа на светлините на моторното превозно средство. Това пряко касае възможността да се отговори на въпроса по точка 4.

Адв. А.: Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, ведно с представената от вещото лице справка – декларация, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото заключение с вх. № 2066 от 27.01.2022 г. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, ведно със справка – декларация на вещо лице Г. Й. Др..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице Г. Й. Др. в размер на **300.00 /триста/ лева** от внесения от ответника депозит.

(Издаден РКО по вносна бележка от 17.12.2022 г. за 300.00 лв)

СЪДЪТ по отношение на искането за поставяне на нова задача на вещото лице намира, че същото следва да бъде оставено без уважение, тъй като се основава на факти, които се твърдят едва в днешното съдебно заседание, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното в днешното съдебно заседание искане на процесуалния представител на ищците за допускане на нова задача на съдебно-автотехническата експертиза.

СЪДЪТ докладва, че с Определение № 1587 от 29.11.2021 година е дал

възможност на ищите за датата на съдебно заседание да ангажират гласни доказателства чрез разпита на двама души свидетели при довеждане за установяване на отношенията между тях и починалия и претърпените болки и страдания.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на първия свидетел, воден от процесуалния представител на ищите, с оглед на което сменя самоличността му:

К. П. П., ЕГН *****, български гражданин, неосъждан, без дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл.290 от НК, след което същият обеща да говори истината.

Свид. П. на въпрос от съда: Братовчед съм на К.Х.. А. ми е леля.

Свид. П. на въпрос от адв. Т.: К. не е единствено дете. Покойният ѝ брат М. е второ дете на А.. Той е и по-голям. Лека му пръст, той почина. М. почина при нелепи обстоятелства. Беше блъснат и беше трагедия за цялото семейство, включително и за нас като роднини.

Отношенията в семейството са изключително близки. Беше ужас за хората и въобще за леля ми, за братовчедка ми. Бяха изключително близки. Всички си бяхме изключително близки и много тежко го преживяха.

Познавам М. от малък. Живяхме къща до къща. Играл съм си с него много пъти. Като малък, доколкото си спомням, работеше в радиозавода с баща си, но това са детски спомени от много отдавна. След това, доколкото знам, работеше в Стробел, Стронгил. В свободното си време идваше и при нас в къщата на баба ми. Виждаха се с леля ми изключително често. Живееше в къщата, която е на ВИК. Ходеше и се виждаше постоянно с братовчедка ми К. и с леля ми. Водеше ги като вземе заплата, да ги почерпи нещо или им правеше подаръци. Имаше кучета при него. Обичаше да се занимава с дресировка. Даже на мен ми е обяснявал кое куче какво е, каква порода, какви са му особеностите, характеристиките. Занимаваше се с езотерика. Четеше много.

Преди смъртта му А. разчиташе на него естествено. След смъртта на чичо ми той остана нейната опора. Чичо ми почина 2007 г. Постоянно ходеше и ѝ помагаше, правеше дребни ремонти. Всъщност той остана мъжът в къщата. Ако не всеки ден, то през ден ходеше да я навестява. Тя живееше на

„***“, а след това се премести горе на вилата. Наистина ходеше и ѝ помагаше. Подкрепа ѝ беше изключително голяма и то не само на леля ми, но и на братовчедка ми, защото и двете го приеха тежко. Те останаха малко във въздуха. Беше изненада за всички. Смъртта на М. се отрази на леля ми опустошително. Тя изгуби всякаква опора. Братовчедка ми по това време вече живееше и работеше в София. Леля ми остана сама. Просто беше много тежко.

Взаимоотношенията между М. и сестра му бяха близки още от детството. Той я подкрепяше. Посещаваше я в София, тя е идвала тук. Всеки път, като е идвала, са се виждали да се наприказват. Помагаше ѝ с, каквото може. Имаха изключително близки семейни взаимоотношения. Тя като беше в София, доколкото аз знам, той ѝ носеше подаръци или нещо от леля ми, каквото са приготвили. Основно помощта беше по-скоро да са близко, да са заедно и да си говорят, да си споделят. По телефона е едно, а когато човек се види лице в лице са по различен начин нещата. К. беше съсипана от смъртта на брат си. Не знаеше на кой свят се намира доста дълъг период от време. Беше тежко. Не съм пряк свидетел как се е отразило на здравето на А., но чух от майка ми (те са сестри и си комуникират), че има проблеми. Когато човек се разклати ментално, тогава и здравословно се отразява и имаше такъв период, в който леля ми беше зле здравословно.

Свид. П. на въпрос от адв. А.: Имало е такива моменти, в които са били в едно жилище леля ми и братовчед ми и такива, в които той е живял отделно. Приоритетно мисля, че бяха отделно. М. е имал психично заболяване, доколкото знам. Не съм виждал документи, но е приемал медикаменти. Това знам. Известно ми е да е проявявал вербална агресия към леля ми. Това е било в моментите, в които са му липсвали хапчетата. С баща ми, като беше жив, ни се е случвало да търсим хапчета, за да можем да продължим лечението. Имало е проблем с намирането на хапчета, защото те му се изписват някакви, но те стигат за определен период от време и след това за няколко дни е имало липса на хапчета. Агресия е силно казано. Ако визираме вербална агресия – да, проявявал е, включително и срещу майка ми и срещу баща ми, но наистина това е моментно. Аз съм бил свидетел на такива караници, но това са наистина моментни събития и майка ми, и баща ми знаеха, че са моментни. Те си бяха подготвени за такъв тип караници.

Свид. П. на въпрос от съда: Психичното му заболяване не бих казал, че се е отразило на отношението на А. и К. към М.. Те си бяха, както казах, с голяма подкрепа един към друг и се подхождаше с разбиране за състоянието. Той го осъзнаваше, че има проблем. Случвало се е да се извинява за неща, които е правил, когато е бил в такъв период. Това не е ежедневие. Това са инцидентни моменти. През другото време той си беше изключително добронамерен и хрисим. Той абсолютно осъзнаваше, в какво състояние е.

При всяко посещение и при всеки възможен случай да се видят, те го правиха. Обсъждаха си, споделяха си. Спомням си от детството, че са излизали заедно по кафета, по мероприятия, на кино. Определено прекарваха времето си приятно заедно и се търсиха един друг, за да си споделят. Винаги са били толкова близки.

Свид. П. на въпрос от адв. Т.: Ако не всяка седмица, то през седмица грубо се връщаше К. от София. Всеки път са се виждали. Ако периодът стане твърде голям, той е ходил при нея да се видят, да си говорят. Това са ми впечатленията.

Свид. П. на въпрос от съда: Доколкото знам, от две години преди инцидента имаше приятелка – В.. Живееха заедно и към момента на смъртта му бяха заедно. Даже мисля, че причината да се случи, беше, че той ходи да я изпраща до тях и на връщане...

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, след което същият беше освободен и му беше указано да остане в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на втория свидетел, воден от процесуалния представител на ищците, с оглед на което сменя самоличността му:

Х. М. М. *****, български гражданин, неосъждан, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл.290 от НК, след което същият обеща да говори истината.

Свид. М. на въпроси от адв. Т.: Аз живея в квартала. Познавам А., К. и М.. Него го познавам отпреди тях. Аз съм в този квартал от деветгодишен. Приблизително десетгодишен, когато бях, сме играли в махалата. На Спортна зала е квартала. Аз живеях на „**“, а те на „**“ живеяха. Навремето нямаше компютри. Играли сме си на лимки и такива работи. Колкото до М. той си

имаше някакъв негов проблем. Не знам каква му е диагнозата. Какво да ви кажа...нормален човек...имаше някакво чувство за справедливост по-развито, но иначе като цяло беше добър, начетен. Доколкото си спомням, много четеше книги. Викахме му телевизора, защото много приказва. После се запознах с родителите на М. и със сестра му. М. - баща му също беше много начетен човек. Инженер мисля, че беше. Доколкото си спомням, имаше някакви открития, някакви патенти.

Отношенията между А. и М. бяха като между майка и син - съвсем нормални. Даже, пак ви казвам, чувството му за справедливост беше по-развито и е защитавал родителите си. Всичко правеше за тях. Майка му беше трудно подвижна. Той ѝ носеше храна, чакаше я след работа. Тя работеше на центъра зад „Черно море“ в една строителна фирма и всеки ден той стоеше там пред фирмата да я чака, като се прибира, да ѝ помогне. Доколкото си спомням, работеше в радиозавода след училище. Там беше и баща му. После пък работеше във фирмата на майка му „Стронгил“ – строителна фирма. Мисля, че охрана работеше по едно време някъде, но не знам къде. Не съм много сигурен. А. разчиташе на него всякак. Мисля, че и финансово бяха зависими един от друг. Жената без него не мисля, че можеше да се справя много добре.

К. учеше в София. Ние се запознахме, когато тя учеше в София. След това се прибра във Варна и общо взето в много добри отношения бяха с брат си. Виждал съм го той как скача на бой. Към близките си специално беше много такъв...защитаваше ги и ако някой каже нещо срещу тях, веднага се намесваше. И приятелка имаше и също към нея така беше. Някой да не каже нещо. Защитаваше ги на 100%.

Мисля, че във финансов аспект А. имаше зависимост от М.. Аз не съм сигурен как, но както са в едно домакинство нещата – готвене, сметки и такива неща. Той носеше пари, тя му е готвила. Бяха му интересни езотерични материи, махала и такива неща. Много обичаше кучета. По улицата като види бездомно, го спасяваше, гледаше го, после го подарява. Някакви такива работи.

След смъртта му специално А. беше много зле. Не искам да си представям какво е, детето ти да почине, но тя се беше затворила в апартамента. Нещата бяха много зле. Ходих веднъж да ѝ правя ремонт.

Жената беше съкрушена. Тя по принцип е чистофайница, но си беше занемарила апартамента.

К. вече беше в София, когато той почина. Не съм я срещал много, но тя ми се обади да ми каже за брат си. Общо взето беше много нещастна и тя. След като се случи това, сме се виждали във Варна с К. - веднъж или два път. Тя също беше много зле. Аз и не смея да питам за такива неща, защото е неприятна тема. Имаше добра връзка с брат си.

Свид. М. на въпроси от адв. А.: По принцип М. живееше отделно. Откакто го познавам, естествено че живееше в едно жилище, защото аз го познавам от четиринадесетгодишен. Напоследък живееше в една къща до ВИК. Не се сещам коя е улицата, но живееше самостоятелно и от време на време ходеше при А.. Тя живееше на едно лозе, къща.

Знам, че е имал психическо заболяване, но определено имаше проблем. Медикаменти със сигурност е трябвало да приема, но кога и как не мога да кажа. Спрямо А. не ми е известно да е проявявал вербална агресия. Не знам дали е имал конфликтни отношения с нея. Това, което знам, е, че много защитаваше роднините си. За агресия срещу нея просто не мога да си го представя даже.

Свид. М. на въпрос от съда: При все, че К. основно е в София...но в началото бяха много близки с М.. К. живееше на „**“ и той всеки ден ходеше, малки подаръци и такива неща съм го виждал да носи на сестра си почти всеки път. Останаха близки до последно. Тя напоследък беше в София, но това, което аз съм виждал, имаше постоянни жестове от негова страна към нея.

Свид. М. на въпроси от адв. Т.: Чувал съм, че М. е ходил в София за премествания на някакви багажи да помага и за такива неща. Не мога да кажа кога. Просто нямам такава информация.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, след което същият беше освободен и напусна съдебната зала.

Свидетелят К. П. също беше освободен да напусне съдебната зала.

СЪДЪТ докладва молба с вх. № 26625 от 22.12.2021 г. от ответника ЗД „Бул Инс“ АД, в която е представена застрахователна полица № BG/02/115002151486-застрахован СТ. Д. Д..

Адв. Т.: Запознат съм. Да се приеме.

Адв. А.: Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде приета като доказателство по делото представената от ответника застрахователна полица, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като **доказателство** по делото застрахователна полица № BG/02/115002151486.

Адв. А.: Моля да ни бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да се снабдим с посочените в молбата на колегата Б. документи от „Света Марина“.

СЪДЪТ **указва** на процесуалния представител на третото лице помагач, че искането е оставено без уважение.

Адв. Т.: Нямам други доказателствени искания. Няма да представям списък с разноски по чл.80 от ГПК.

Адв. А.: Представям и моля да приемете списък с разноски по чл.80 от ГПК, ведно с договор за правна защита и съдействие.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като **доказателство** по делото днес представените от процесуалния представител на третото лице помагач списък с разноски по чл.80 от ГПК, ведно с договор за правна защита и съдействие.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Т.: Уважаеми господин Председател, моля да уважите претенциите ни така, както са заявени, съобразно събраните по делото доказателства. Моля да ми дадете възможност за изготвяне на писмени бележки, които да представя в определен от Вас срок, след изготвянето на протокола от съдебно заседание. Правя възражение за прекомерност на представените писмени доказателства за разноските и на ответника, и на третото лице помагач, макар че на третото лице помагач не следва да се присъждат.

Адв. Б.: Уважаеми господин Председател, моля да отхвърлите предявените иски като неоснователни и недоказани. Моля след изготвяне на протокола да ни дадете подходящ срок за представяне на писмена защита.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЪТ** счита делото за изяснено и от правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени защиты в срок, както следва: до 16.03.2022 г. за ищеца и до 18.03.2022 г. за ответника и за третото лице помагач.

Протоколът бе изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.15 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____